Αριθμός απόφασης 43/2025

(αριθμός κατάθεσης αίτησης ΓΑ ΑΣΦ/881/2024)

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Ευδοκία Γκιόγκη, Πρόεδρο Πρωτοδικών, που ορίσθηκε ύστερα από κλήρωση, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 3327/2005, χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέα.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημοσίως στο ακροατήριό του, στο Ηράκλειο, στις 22 Νοεμβρίου 2024, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ:

παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της, Δικηγορικού Συλλόγου Ηρακλείου, Νικολάου Κουββίδη (ΑΜ ΔΣΗ 1116), που κατέθεσε γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και σημείωμα.

ΤΗΣ ΚΑΘΗΣ Η ΑΙΤΗΣΗ: Ανώνυμης εταιρείας Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις με την επωνυμία και το διακριτικό τίτλο με έδρα το εκπροσωπείται νόμιμα, αδειοδοτηθείσα από την Τράπεζα της Ελλάδος, σύμφωνα με τον νόμο 4354/2015, δυνάμει της με αριθμ. 220/1/13-3-2017 απόφασης της Επιτροπής Πιστωτικών και Ασφαλιστικών Θεμάτων [υπ' αριθμ. 880/16-3-2017 ΦΕΚ (τ. Β'), η οποία ενεργεί με την ιδιότητά της ως διαχειρίστριας των απαιτήσεων της αλλοδαπής εταιρείας ειδικού σκοπού με την επωνυμία δικαιούχου της απαίτησης, που εδρεύει στην οδός με αριθμό μητρώου όπως εκπροσωπείται νόμιμα, ειδικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία κατόπιν μεταβίβασης στο πλαίσιο ταυτοποίησης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 3156/2003, που παραστάθηκε διά της πληρεξούσιας της δικηγόρου, Δικηγορικού Συλλόγου Ηρακλείου, που κατέθεσε γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών) και σημείωμα.

Η αιτούσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 4.7.2024 και με αριθμό κατάθεσης ΑΣΦ/[illegible] αίτησή της, η οποία προσδιορίστηκε προς συζήτηση για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και εκφωνήθηκε από το οικείο έκθεμα.

Κατά τη δημόσια συζήτηση της υποθέσεως, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων, αφού ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους, ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα έγγραφα σημειώματά τους.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 632 παρ. 1, 2 εδ. α' ΚΠολΔ, ο οφειλέτης, κατά του οποίου στρέφεται η διαταγή πληρωμής, έχει το δικαίωμα, μέσα σε δεκαπέντε εργάσιμες ημέρες από την επίδοσή της, να ασκήσει ανακοπή, η οποία απευθύνεται στο εκδόσαν τη διαταγή πληρωμής Ειρηνοδικείο ή Μονομελές Πρωτοδικείο. Σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 632 ΚΠολΔ, η άσκηση της ανακοπής δεν αναστέλλει την εκτέλεση της διαταγής πληρωμής. Το δικαστήριο, όμως, που εξέδωσε τη διαταγή πληρωμής μπορεί, κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ. ΚΠολΔ, να χορηγήσει αναστολή με εγγύηση ή χωρίς εγγύηση, ώσπου να εκδοθεί οριστική απόφαση για την ανακοπή. Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι προϋποθέσεις για τη χορήγηση της αναστολής είναι: α) η εμπρόθεσμη άσκηση της, κατ' αυτής, ανακοπής, η οποία ασκείται με κατάθεση στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στο οποίο απευθύνεται και με επίδοση αντιγράφου αυτής, προς τον καθ' ού στρέφεται εντός δέκα πέντε (15) εργασίμων ημερών, από την επομένη της επίδοσης της διαταγής πληρωμής· το δε εμπρόθεσμο της άσκησης της ανακοπής με κατάθεση και επίδοση εντός των ανωτέρω προθεσμιών και επομένως το έγκυρο της επίδοσης ελέγχεται αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο [ΕΦ ΘΕΣΣΑΛ (ΜΟΝ) 1558/2015 ΕΠΙΣΚΕΔ 2015/278], β) η πιθανολόγηση ευδοκίμησης ενός, τουλάχιστον, λόγου της ασκηθείσας ανακοπής και γ) η πιθανολόγηση ότι, με την άμεση εκτέλεση της διαταγής πληρωμής, δημιουργείται κίνδυνος να υποστεί ο αιτών ανεπανόρθωτη βλάβη (ΜΠΡ ΛΑΡ 594/2020, ΜΠΡ ΠΑΤΡ 665/2020 ΜΠΡ ΑΘ 5708/2020, ΝΟΜΟΣ με περαιτέρω παραπομπές σε θεωρία και νομολογία).

Με την κρινόμενη αίτηση η αιτούσα ζητεί να ανασταλεί η εκτέλεση της με αριθμό 280/2024 διαταγής πληρωμής της Δικαστού του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ηρακλείου, με την οποία υποχρεώθηκε να καταβάλει, ευθυνόμενη από σύμβαση δανείου τοκοχρεωλυτικού δανείου, το ποσό των 50.000 ευρώ, πλέον τόκων και εξόδων, προς ικανοποίηση μέρους χρηματικής απαίτησης ύψους 129.650,88 € εις βάρος της, μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της ανακοπής που έχει ασκήσει νομότυπα και εμπρόθεσμα κατά της παραπάνω διαταγής πληρωμής και της

συγκοινοποιούμενης από 4.6.2024 επιταγής προς πληρωμή, για το λόγο ότι η ανακοπή που έχει ασκήσει θα ευδοκιμήσει, ενώ η εκτέλεση της διαταγής πληρωμής σε βάρος της, κατά τον ενδιάμεσο χρόνο, θα προκαλέσει σ' αυτήν ανεπανόρθωτη βλάβη, κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στην αίτηση πραγματικά περιστατικά. Ζητεί επίσης να καταδικαστεί η καθής στα δικαστικά της έξοδα. Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα, η υπό κρίση αίτηση αρμοδίως εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 686 επ. ΚΠολΔ), δεδομένου ότι πιθανολογείται ότι η ασκηθείσα με αριθμό κατάθεσης ανακοπή της αιτούσας κατά της προσβαλλόμενης με αριθμό διαταγής πληρωμής έχει κατατεθεί εμπροθέσμως, κατ' άρθρα 632 παρ 2 και 934 ΚΠολΔ, καθόσον η προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής με την από 4.6.2024 επιταγή προς εκτέλεση επιδόθηκε στην αιτούσα στις 13.6.2024 (βλ. σχετική επισημείωση επί του αντιγράφου αυτής του Δικαστικού Επιμελητή του Εφετείου Ανατολικής Κρήτης, με έδρα το Πρωτοδικείο Ηρακλείου Γεωργίου Γιουκάκη), η ως άνω ανακοπή κατατέθηκε την 4.7.2024 και επιδόθηκε αυθημερόν στην καθής (βλ. με αρ. έκθεση επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή του Εφετείου Πειραιώς, με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών . Είναι, δε, νόμιμη, στηριζόμενη στη διάταξη του άρθρου 632 παρ. 3 ΚΠολΔ πλην του παρεπόμενου αιτήματος περί καταδίκης της καθ' ης στη δικαστική δαπάνη της αιτούσας, το οποίο πρέπει να απορριφθεί ως μη νόμιμο, λαμβανομένου υπόψη ότι, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 84 παρ. 2` του Κώδικα Δικηγόρων, όπως το τελευταίο εδάφιο της παρ. 2 προστέθηκε με το άρθρο 14 παρ. 3 του νόμου 4236/2014 (ΦΕΚ Α 33/11.2.2014), η δαπάνη του αιτούντος την αναστολή εκτέλεσης, επιβάλλεται πάντοτε σε βάρος του ιδίου [βλ. ΜΠΡ ΑΘ (ΑΣΦ) 1703/2020, ΜΠΡ ΠΑΤΡ (ΑΣΦ) 665/2020, ΝΟΜΟΣ]. Επομένως, πρέπει να ερευνηθεί, περαιτέρω, ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της.

Κατά την έννοια της διάταξης του άρθρου 281 ΑΚ το δικαίωμα θεωρείται ότι ασκείται καταχρηστικά, εκτός των άλλων, όταν η συμπεριφορά του δικαιούχου που προηγήθηκε από την άσκησή του και η πραγματική κατάσταση που διαμορφώθηκε κατά το χρονικό διάστημα που μεσολάβησε μέχρι τότε, χωρίς κατά νόμο να εμποδίζουν την γένεση ή να επάγονται την απόσβεση του δικαιώματος, καθιστούν μη ανεκτή τη μεταγενέστερη άσκησή του, κατά τις περί δικαίου και ηθικής αντιλήψεις του μέσου κοινωνικού ανθρώπου. Τούτο συμβαίνει, ιδίως, όταν από την προηγηθείσα συμπεριφορά του δικαιούχου, έχει δημιουργηθεί στον υπόχρεο και, μάλιστα ευλόγως, η πεποίθηση ότι ο δικαιούχος δεν πρόκειται να ασκήσει το δικαίωμά του. Μόνη, δε, η αδράνεια του δικαιούχου για μακρό χρονικό διάστημα και, πάντως, μικρότερο από αυτόν της παραγραφής, δεν αρκεί για να καταστήσει καταχρηστική την μετέπειτα άσκηση του δικαιώματος, ακόμη και όταν δημιούργησε στον οφειλέτη την πεποίθηση ότι δεν υπάρχει το δικαίωμα ή ότι δεν

πρόκειται πλέον να ασκηθεί, αλλά απαιτείται να συντρέχουν επιπλέον ειδικές συνθήκες και περιστάσεις, προερχόμενες κυρίως από τη συμπεριφορά των μερών και ευρισκόμενες σε αιτιώδη συνάφεια μεταξύ τους, με βάση τις οποίες, καθώς και την αδράνεια του δικαιούχου, η μεταγενέστερη άσκηση του δικαιώματος, που τείνει στην ανατροπή της κατάστασης που έχει διαμορφωθεί υπό τις ανωτέρω ειδικές συνθήκες και περιστάσεις και έχει διατηρηθεί για μακρό χρόνο, να εξέρχεται των διαγραφομένων από την ανωτέρω διάταξη ορίων. Δεν είναι πάντως απαραίτητο, η επιχειρούμενη από το δικαιούχο ανατροπή της διαμορφωμένης αυτής κατάστασης, να προκαλεί αφόρητες ή δυσβάστακτες συνέπειες στον οφειλέτη, αλλά αρκεί να έχει απλώς δυσμενείς συνέπειες (ΟλΑΠ 8/2018, ΟλΑΠ 10/2012, ΑΠ 999/2019, ΑΠ 1248/2018, ΑΠ 909/2017 ΤΝΠ Νόμος). Ειδικότερα, επί εκδόσεως διαταγής πληρωμής, κλεισίματος αλληλόχρεου λογαριασμού, επίσπευσης διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης, κλπ., ο δανειστής, ο οποίος, ασκώντας συμβατικό δικαίωμά του, επιδιώκει την είσπραξη της απαίτησής του, ενεργεί προς ικανοποίηση θεμιτού συμφέροντος του, συνυφασμένου με τη διαχείριση της περιουσίας του, τον τρόπο της οποίας αυτός ελεύθερα, καταρχήν, αποφασίζει, εκτός αν, στη συγκεκριμένη περίπτωση, υπάρχει υπέρβαση και, μάλιστα προφανής, των αρχών της καλής πίστης, των χρηστών ηθών και του κοινωνικοοικονομικού σκοπού του δικαιώματος (ΑΠ 1472/2004 ΤΝΠ Νόμος). Εναπόκειται δε στη διακριτική ευχέρεια του δανειστή ή των αρμοδίων κατά νόμο οργάνων του, να κρίνουν ποιος είναι ο πλέον πρόσφορος τρόπος για την επιδίωξη είσπραξης της οφειλόμενης απαίτησης και, ιδίως, αν θα ασκηθεί αγωγή ή αίτηση για την έκδοση διαταγής πληρωμής κ.λπ., καθότι η σχετική επιλογή είναι συνυφασμένη με τη διαχείριση της περιουσίας του δανειστή. Εξάλλου, ναι μεν κατά το άρθρ. 281 ΑΚ η άσκηση του δικαιώματος, όπως αυτό της καταγγελίας της σύμβασης, απαγορεύεται, αν υπερβαίνει προφανώς τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη ή τα χρηστά ήθη ή ο κοινωνικός ή οικονομικός σκοπός του δικαιώματος, όμως μόνο το γεγονός ότι η άσκηση του δικαιώματος στη συγκεκριμένη περίπτωση επιφέρει βλάβη, έστω και μεγάλη, στον οφειλέτη, δεν αρκεί για να χαρακτηρίσει ως καταχρηστική την άσκησή του, αλλά πρέπει να συνδυάζεται και με άλλες περιστάσεις, όπως συμβαίνει όταν ο δανειστής δεν έχει στην πραγματικότητα συμφέρον από την άσκηση του δικαιώματος του (ΑΠ 1352/2011 ΤΝΠ Νόμος, ΕφΑΘ 1587/2013 ΔΕΕ 2013.792). Στο πλαίσιο αυτό ο δανειστής, ο οποίος ασκώντας συμβατικό δικαίωμά του επιδιώκει την είσπραξη της απαίτησής του, ενεργεί ασφαλώς προς ικανοποίηση θεμιτού συμφέροντος του, συνυφασμένου με τη διαχείριση της περιουσίας του, τον τρόπο της οποίας αυτός ελεύθερα κατ' αρχήν αποφασίζει, εκτός και πάλι εάν στη συγκεκριμένη περίπτωση υπάρχει υπέρβαση και μάλιστα προφανής των αρχών της καλής πίστης, των χρηστών ηθών και του κοινωνικοοικονομικού σκοπού του δικαιώματος (ΑΠ 1504/2014 ΤΝΠ

Νόμος, ΑΠ 106/2013 ΧρΙΔ 2013.584, ΑΠ 1352/2011 ΕΕμπΔ 2012.417, ΑΠ 1472/2004 ΤΝΠ Νόμος). Αυτό συμβαίνει και όταν η συμπεριφορά του δανειστή που προηγήθηκε της άσκησης του δικαιώματός του, σε συνδυασμό με την πραγματική κατάσταση που διαμορφώθηκε στο μεσοδιάστημα, δημιούργησαν στον οφειλέτη την εύλογη πεποίθηση ότι ο δανειστής δεν θα ασκούσε το δικαίωμά του στο χρόνο που το άσκησε, με αποτέλεσμα η πρόωρη άσκησή του να προκαλεί επαχθείς συνέπειες στον οφειλέτη και να εμφανίζεται έτσι αδικαιολόγητη και καταχρηστική (ΑΠ 1873/2014, ΑΠ 1352/2011 ο.π., ΑΠ 385/2010 ΤΝΠ Νόμος, ΕφΠειρ 523/2015 ΤΝΠ Νόμος). Το ζήτημα εάν οι συνέπειες που συνεπάγεται η άσκηση του δικαιώματος είναι επαχθείς για τον υπόχρεο, πρέπει να αντιμετωπίζεται σε συνάρτηση με τις αντίστοιχες συνέπειες που μπορεί να επέλθουν σε βάρος του δικαιούχου από την παρακώλυση της ικανοποίησης του δικαιώματος του (ΟλΑΠ 6/2016 ΤΝΠ Νόμος, ΑΠ 736/2012 ΤΝΠ Νόμος, ΑΠ 381/2009 ΤΝΠ Νόμος). Ειδικότερα οι Τράπεζες, ως χρηματοδοτικοί οργανισμοί που ασκούν αποφασιστική επίδραση στην ανάπτυξη και στη λειτουργία των χρηματοδοτούμενων από αυτές επιχειρήσεων, έχουν αυξημένη ευθύνη κατά την άσκηση του χρηματοδοτικού τους έργου και οφείλουν να μεριμνούν για τα συμφέροντα των επιχειρήσεων που χρηματοδοτούν, αφού από τη φύση της η πιστωτική σχέση, ως διαρκής έννομη σχέση ιδιαίτερης εμπιστοσύνης μεταξύ των συμβαλλομένων, επιβάλλει την υποχρέωση πίστης και προστασίας από την πλευρά των τραπεζών των συμφερόντων των πελατών τους, ώστε να αποφεύγονται υπέρμετρα επαχθείς γι` αυτούς συνέπειες. Συνεπώς και για το λόγο αυτό η άσκηση των δικαιωμάτων τους θα πρέπει να κυριαρχείται από τις αρχές της καλόπιστης και σύμφωνης με τα χρηστά συναλλακτικά ήθη εκπλήρωσης των οφειλόμενων παροχών (άρθρα 200, 288 ΑΚ) και να αποφεύγεται αντίστοιχα κάθε κατάχρηση στη συμπεριφορά τους. Έτσι σε περίπτωση δυσχέρειας του πιστούχου της Τράπεζας να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του από την πιστωτική σύμβαση λόγω πρόσκαιρης οικονομικής αδυναμίας του, που όμως υπερβαίνει τα όρια της αντοχής του, η καλόπιστη από την πλευρά της Τράπεζας συμπεριφορά επιβάλλει σ` αυτήν την υποχρέωση να ανεχθεί μια εύλογη καθυστέρηση στην εκπλήρωση της παροχής του οφειλέτη, ιδίως όταν η επιδίωξη της άμεσης εκπλήρωσης της παροχής του πρόκειται να οδηγήσει σε πλήρη οικονομική καταστροφή του, χωρίς ουσιαστικό κέρδος για την ίδια. Κατά την έννοια αυτή η Τράπεζα θα πρέπει, σε περίπτωση πρόσκαιρης οικονομικής αδυναμίας του πελάτη της, να αποφύγει την εσπευσμένη καταγγελία της μεταξύ τους πιστωτικής σύμβασης και το κλείσιμο του αλληλόχρεου λογαριασμού τους, προπάντων όταν οι απαιτήσεις της είναι ασφαλισμένες με εμπράγματες ή προσωπικές ασφάλειες, ο δε πελάτης της βρίσκεται σε άμεση οικονομική εξάρτηση απ` αυτή και δεν οφείλει σε τρίτους, αφού τότε οι παραπάνω ενέργειές της προσλαμβάνουν καταχρηστικό χαρακτήρα [ΑΠ 1352/2011 ΕΕμπΔ

2012.417 και ΤΝΠ Νόμος, ΜΠΡ ΠΑΤΡΩΝ 23/2024, ΝΟΜΟΣ, βλ. και ΕΦ ΑΘΗΝΩΝ (ΜΟΝ) 1610/2024].

Από τα έγγραφα που οι διάδικοι νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν, πιθανολογούνται τα εξής: Δυνάμει της με αριθμό διαταγής πληρωμής του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ηρακλείου, εκδοθείσας με αίτηση της η καθης η αίτηση, υποχρεώθηκε η αιτούσα να καταβάλλει σε αυτήν το ποσό των 50.000 €, ως μέρος συνολικής απαίτησης ύψους 129.650,88 ευρώ, με το νόμιμο τόκο υπερημερίας από 28.9.2023 ως την οριστική εξόφληση, καθώς και το ποσό των 4090 € για δικαστική δαπάνη. Η ανωτέρω διαταγή πληρωμής της επιδόθηκε την 13.6.2024 με την από 4.6.2024 επιταγή προς πληρωμή ποσού 54.168 € συντεταγμένη παρά πόδας αντιγράφου εξ απογράφου της ανωτέρω διαταγής πληρωμής, για απαίτηση της καθής προερχόμενη εκ της με αριθμό σύμβασης χορήγησης τοκοχρεωλυτικού δανείου, ύψους 145.000 ευρώ, και των πρόσθετων αυτής πράξεων. Ειδικότερα μεταξύ της απώτερης δικαιοπαρόχου της καθής Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος και της αιτούσης συνήφθη η με αριθμό σύμβαση χορήγησης τοκοχρεωλυτικού δανείου, ύψους 145.000 ευρώ, προς κάλυψη αναγκών για στεγαστικούς λόγους, με εμπράγματη εξασφάλιση της πιστώτριας με προσημείωση υποθήκης επί της κύριας κατοικίας της αιτούσης για την ένδικη απαίτηση. Ακολούθως λόγω πρόσκαιρης αδυναμίας ανταπόκρισής της στις απαιτήσεις της δανειακής της σύμβασης, η αιτούσα προχώρησε την 8.5.2015 σε ρύθμιση αυτής με την αρχικής πιστώτριά της . . Εν συνεχεία πιθανολογείται ότι το έτος 2023 η αιτούσα αντιμετώπισε εκ νέου προβλήματα στην ανταπόκρισή της στις δανειακές της υποχρεώσεις λόγω των ιδιαίτερα αυξημένων οικογενειακών της υποχρεώσεων. Ειδικότερα η αιτούσα είναι σήμερα 59 ετών (γεννηθείσα στις 21.11.1965), διαζευγμένη και μητέρα τριών τέκνων, γεννηθέντων στις 20.12.1998, 8.2.2022 και 23.12.2005 αντίστοιχα, των δύο ήδη φοιτούντων, κατά τα επίδικα έτη 2020 έως σήμερα, σε ανώτατες πανεπιστημιακές σχολές της χώρας (Πολυτεχνείο Κρήτης και Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο αντίστοιχα). Την επιμέλεια και φροντίδα των τέκνων της έχει κατά κύριο λόγο η ίδια, επιμελούμενη και της υπέργηρης μητέρας της η οποία πάσχει από άνοια, ενώ και η ίδια έχει διαγνωσθεί με χρόνια κατάθλιψη με χρόνο έναρξης αυτής το έτος 2008, λόγω των αυξημένων τότε οικογενειακών της προβλημάτων (βλ. σχετικό πιστοποιητικό ΠΑΓΝΗ, την με αρ. ιατρική βεβαίωση του Γ. Βενιζελείου Νοσοκομείου, καθώς και τον από 20.3.2024 εισηγητικό φάκελο αναπηρίας της μητέρας της αιτούσας Αικατερίνης Παπαδογιωργάκη). Η αιτούσα απασχολείται, ωστόσο, σταθερά στο Πανεπιστήμιο Κρήτης, ως Εργαστηριακό Διδακτικό Προσωπικό, εργασία που αποτελεί και τη μοναδική πηγή εισοδήματός της, ενώ διαθέτει και αγροτική ακίνητη περιουσία, πλην όμως κατά ποσοστό εξ αδιαιρέτου που

δυσχεραίνει την οικονομική αξιοποίηση αυτής. Τα ανωτέρω στοιχεία ήταν εις γνώση της αρχικής πιστώτριάς της και για αυτό το λόγο είχε επιτευχθεί και η από 8.5.2015 ρύθμιση του δανείου της. Η σταθερή προσπάθεια ανταπόκρισής της στις δανειακές της υποχρεώσεις από το έτος 2007 έως σήμερα και η συνεχής επικοινωνία της με τους δανειστές της και εν προκειμένω με την καθής η αίτηση διαχειρίστρια του δανείου της προκειμένου να επιτευχθεί μια νέα ρύθμιση προς το σκοπό της αποπληρωμής της οφειλής της, αποτελεί ένδειξη βούλησης συμμόρφωσης προς τις δανειακές υποχρεώσεις και όχι αποφυγής αυτών. Εξάλλου η πρόσκαιρη οικονομική αδυναμία ανταπόκρισης σε αυτές και μάλιστα σε μια πορεία των ετών ιδιαίτερα μεγάλη, όπως εν προκειμένω, σε συνδυασμό με το γεγονός ότι η πρόσκαιρη αυτή οικονομική αδυναμία καθίσταται γνωστή στην πιστώτρια, καθιστούν την τελευταία σχεδόν υπόχρεη εκ της ιδιότητάς της ως χρηματοδοτικού οργανισμού, να ανεχθεί για εύλογο περαιτέρω χρόνο την καθυστέρηση της πληρωμής των δόσεων του δανείου, όπως επιβάλλουν οι αρχές της καλόπιστης και σύμφωνης με τα χρηστά συναλλακτικά ήθη συμπεριφοράς των συναλλασσομένων. Η καθής η αίτηση ωστόσο παρά τα ανωτέρω πραγματικά περιστατικά προέβη στην από 27.9.2023 εξώδικη καταγγελία της ένδικης δανειακής σύμβασης και ακολούθως στην από 27.11.2023 αίτησή της προς έκδοση της προσβαλλόμενης με αριθμό Διαταγής Πληρωμής. Εξάλλου ουδόλως η καθής η αίτηση αμφισβητεί τα αναφερόμενα εκ της αιτούσης πραγματικά περιστατικά, εισφέροντας έτερα στοιχεία. Οι ανωτέρω ενέργειες πιθανολογούνται αντίθετες προς τα συναλλακτικά ήθη και την καλόπιστη συμπεριφορά που επιτάσσεται να επιδεικνύουν ιδίως οι χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί απέναντι σε δανειολήπτες και δη με τα κοινωνιολογικά και οικονομικά γνωρίσματα της αιτούσης. Ακολούθως πιθανολογείται η βασιμότητα του δέκατου λόγου της με αριθμό έκθεσης κατάθεσης ΓΑ ανακοπής της αιτούσας περί καταχρηστικότητας της καταγγελίας της επίδικης σύμβασης, κατά της προσβαλλόμενης διαταγής πληρωμής και η ευδοκίμηση αυτής, καθώς επίσης και ότι η εκτέλεση βάσει της προβαλλόμενης διαταγής πληρωμής θα επιφέρει σημαντική βλάβη στην αιτούσα λαμβανομένου υπόψη της οικογενειακής κατάστασης αυτής και του γεγονότος ότι θα απειληθεί η κύρια κατοικία αυτής. Επομένως θα πρέπει να γίνει δεκτή η κρινόμενη αίτηση ως ουσία βάσιμη και να διαταχθεί η αναστολή εκτέλεσης της ανακοπτόμενης διαταγής πληρωμής μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της ανακοπής, κατά τα ειδικότερα διαλαμβανόμενα στο διατακτικό της παρούσης. Τα δικαστικά έξοδα πρέπει να επιβληθούν σε βάρος της αιτούσας, κατ' άρθρο 84 παρ. 2 εδ. γ` Ν. 4194/2013 «Κώδικας Δικηγόρων», ως τροποποιήθηκε με το άρθρο 14 παρ. 3 Ν. 4236/2014, κατά τα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση.

ΑΝΑΣΤΕΛΛΕΙ την εκτέλεση της με αριθμό πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ηρακλείου έως την έκδοση οριστικής απόφασης επί της με αριθμό έκθεσης κατάθεσης ΓΑ ανακοπής.

ΕΠΙΒΑΛΕΙ εις βάρος της αιτούσας, τα δικαστικά έξοδα της καθής η αίτηση, τα οποία ορίζει στο ποσό των εκατόν πενήντα (150) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριο του στο Ηράκλειο στις 20.1.2025, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων αυτών δικηγόρων.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

(Για τη δημοσίευση)

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
20-1-2025
ΧΡΙΣΤΙΝΑ Δ. ΣΦΟΥΓΚΑΡΗ

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
ΧΡΙΣΤΙΝΑ Δ. ΣΦΟΥΓΚΑΡΗ